
U Č I T E L J

Kot jastreb plane med nas:
nataknjen, naporen in rahlo vzkipljiv,
vseveden, zahteven in nepredvidljiv.

Potem odpre Knjigo in Spregovori,
in zdaj je Učitelj,
ki mojo izpraznjeno dušo poji.
Odprejo se skrite globine,
zravnaajo se temne vdolbine
in jaz nenadoma vem,
kam naj se obrnem, kam grem.

Ne rabim dotika.

S svojo svetlobo
mi čara podobo
brezmejne širine neba,
šumenja neskončnih gozdov,
živih prelomnih voda ...
Bila sem v temi,
zdaj spet živim.
In naj to pomeni karkoli že,
Hodim za Njim.

Potem ura mine,
in spet je on sam.
Čar Nauka izgine.
Pa vendar učitelj zdaj sije
od čudne miline.

Barbara Hočevar Balon